

DIPLOMNÍ PRÁCE
ZIMNÍ SEMESTR 2017 - 2018

JIŘÍ RÁKOSNÍK

REVITALIZACE STRAHOVSKÉHO KOMPLEXU

PRAHA 6 STRAHOV

VEDOUcí DIPLOMNÍ PRÁCE

Ing. arch. Jan Sedlák

Asistent ing. arch. Ivan Hnízdil

ZADÁNÍ

Důvodem zadání diplomní práce je aktuální stav strahovského stadionu a jeho okolí, z dlouhodobého, resp. výhledového pohledu pak významný potenciál místa v kontextu celého města. Potenciál nejen prostorový a topograficky, ale i potenciál symbolicky velmi významného místa. V neposlední řadě je v tématu implicitně přítomná obecnější úvaha o nejen sportovních komplexech, které s postupující dobou ztratily své původní využití, resp. opodstatnění.

Jedná se o jeden z velkých pražských úkolů, které sic nejsou akutní, zůstávají trvale aktuální tím, že jsou svým způsobem (momentálně i trvale) „neřešitelné“. Můžeme si klást otázku čím to je. Pomíneme-li ekonomické realie, odpověď nalezneme v rozporu pocíťované významnosti i potenciálu místa a určité bezradnosti jí adekvátně dostát. V tomto smyslu se strahovský stadion může řadit k problematice Staroměstské radnice, Letenské pláně nebo vrchu Vítkova. Podobně jako tyto lokality je místem jak ikonickým tak nedořešeným a jako takové má již také svojí dlouhou projekční historii. Přesto, že se na úrovni diplomní práce jedná více o ideový, nežli aktuálně reálný úkol, je potřebné vyjít vstříc pokušení, kterým je jeho řešení. Na akademické půdě se jedná o relevantní práci více, nežli kdekoli jinde.

Konkrétně je úkolem diplomní práce nejen pokus o nalezení adekvátní funkce největšího stadionu světa, ale také nalezení správného využití jeho bezprostředního okolí s cílem jeho revitalizace a animace, a také lepší integrace významné lokality do organismu města.

MÍSTO A JEHO KONTEXT

Z celoměstského pohledu se jedná o topograficky o velmi významné místo souřadné s hradčanským či vyšehradským návrším. Ostroh zvedající se 160 metrů nad řekou je vyústěním morfologického útvaru, plošiny táhnoucí se téměř 6 kilometrů západním směrem až k mohyle na Bílé Hoře a ve vzdušné ose pokračující východně další 4 kilometry až k dnešní televizní věži resp. hrotu návrší Parukářky. Tato

monumentální vzdušná osa je řídicím prvkem umístění a orientace stadionu. Jedná se o jeden z četných významných pražských (zamýšlených/nezamýšlených) geometrických vztahů. Pro místo je dnes charakteristická i jeho oddělenost od okolních částí města, která na straně jedné povyšuje jeho výjimečnost, ale na straně druhé působí také výraznou jeho odloučenost.

ZÁKLADNÍ POJETÍ NÁVRHU A VLASTNÍ ŘEŠENÍ

Základní rozhodnutí diplomanta bylo dáno snahou po oživení tohoto místa cestou založení nové obytné čtvrti. Součástí této úvahy se stala prostorová i funkční asimilace Masarykova stadionu. Nosným prvkem návrhu je východozápadní komunikační osa procházející celým řešeným územím jako provozně-funkční páteř. Dalším prvkem kompozice je artikulace území do třech, resp. čtyřech celků - bloků (čtvrtým celkem je vlastní Masarykův stadion). Tyto části, jakési superbloky, či mikročtvrti v sobě nesou stopy původní zástavby (odkazující se k tvaru rušeného stadionu). Spojeny zmíněnou hlavní osou území vytvářejí svébytné obytné součásti území. Každá z nich s určitou ambicí autonomie, vyjádřené v centrálních, zde nazývaných „iniciačních“ veřejných prostorech, jakýchsi náměstích. Komplementem těchto prostorů jsou menší jako poloveřejné prostory sloužící intimnějším formám života této části města. Tato v zásadě správná rozvaha je prostorově vyjádřena soustavou víceméně soliterních obytných objektů. Jejich situační a objemová pestrost má patrně evokovat vizuálně bohaté prostředí, avšak ve svém důsledku, domnívám se, vytváří místy dosti nepřehledné situace. Analogie tradičního města, obsažená v základním konceptu je zde poněkud rozostřena. Jistě by čitelnosti pomohlo jasnější a hierarchizované vymezení veřejných prostorů dle jejich významu v rámci celku a obdobně jasnější a více diferencované pojetí objemů i typologie navrhovaných staveb. Pozitivní roli zde naopak sehrává navržená koncepce stromové zeleně, která celek homogenizuje a do jisté míry takto nahrazuje roli vlastních staveb.

Zvolená hustota zástavby, resp. obyvatel řešeného území se jeví jako přiměřená, i když má k tradičním formám městské blokové zástavby dosti daleko. Počet nových obyvatel je obdobný jako počet ubytovaných v části dnes existujících vysokoškolských zařízení. Celek cca 10.000 lidí takto již vytváří dostatečnou potřebu občanského vybavení (škola) a lze předpokládat i vlastní, dostatečně intenzivní život této malé městské čtvrti.

Pokud jde o vlastní ideu revitalizace stadionu, jak bylo v úvodu řečeno, je nesnadné odpovědět na jeho monumentalitu souřadným, dobovým způsobem. Zvolené řešení formou jeho včlenění do obytné čtvrti je tedy spíše reakcí na absenci jiného celoměstsky, resp. celostátně významného programu odpovídajícího této stavbě. Využití pro bydlení, komerci a administrativu lze tedy akceptovat jako „dobově reálné“. Obdobně, zvolené využití vlastní plochy stadionu je z architektonického pohledu možné, avšak je otázkou do jaké míry je životaschopné. Realita by možná přinesla další potřeby, u nichž by, mimo jiné sportovní využití našlo opět také svůj významnější polohu.

Pokud jde o celkovou náplň navrhovaného území aktivitami a jejich proporci, stejně jako například dopravní obsluhu, je koncept vyvážený.

Součástí práce jsou četná objasňující schémata ilustrující přehledně principy návrhu a ukazující vědomou práci s proporcemi využití ploch. Za kladnou část návrhu lze například považovat důslednou práci s odlišením míry soukromí, resp. přístupu veřejnosti u nezastavěných ploch.

ZÁVĚR

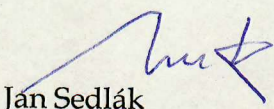
Zadání předložené diplomní práce je nelehké, a jak řečeno, v dnešní době patrně nelze najít ideální či konečné řešení. Přestože se jedná se o rozsáhlou úlohu, je možno konstatovat, že ji diplomant řešil na velmi dobré úrovni.

Je také zřejmé, že práce je výsledkem důkladného studia a prožití problematiky daného tématu, doloženého v diplomním semináři. Práce je výsledkem soustředěné úvahy a postupného rozvíjení tématu.

HODNOCENÍ

Diplomant splnil kvalitně požadavky složitěho zadání. Projekt je zpracován kvalitativně i obsahově na velmi dobré úrovni. Svou závěrečnou diplomní prací ukazuje, že je schopen řešit i složité architektonicko-urbanistické úkoly, před které jej praxe postaví.

Doporučuji projekt k obhajobě s návrhem klasifikace B - velmi dobře.

ing. arch. Jan Sedlák
V Praze dne 2. 2. 2018